

Catalunya i el 155 digital

written by Germán Gorraiz López | 4 de desembre de 2019

Puedes leer el artículo en castellano [aquí](#).

La deriva totalitària de l'Estat espanyol arrenca amb la implementació de la doctrina de l'alternança en el poder del bipartidisme PP-PSOE com a defensa i garant de l'esmentat establishment dominant, fruit de l'acord tàcit entre els partits polítics després del simulacre de cop de mà de Tejero (23F de 1981) i va aconseguir la majoria d'edat amb l'arribada al poder del PSOE i el nomenament com a president de Govern de Felipe González (1982), amb qui vam assistir a la liquidació de la idíl·lica Transició i a l'inici de la deriva totalitària del sistema mitjançant la implementació de l'anomenat "terrorisme d'estat" o "guerra bruta" contra ETA i el seu entorn, del qual serien paradigma els Grups Armats d'Alliberament (GAL).

Una fita fonamental en l'espiral involucionista del règim del 78 seria la implantació per part del Govern socialista de Felipe González de la Llei Antiterrorista de 1985, definida per José Manuel Bandrés en el seu article *La Llei antiterrorista: un estat d'excepció encobert*, publicat en el diari *El País*, com "l'aplicació de facto de l'estat d'excepció encobert". Aquesta Llei Antiterrorista (encara vigent malgrat l'absència d'activitat per part d'ETA) seria un anacronisme propi de la dictadura franquista, un limbe jurídic que hauria convertit soterranis de casernes i comissaries en escenaris distòpics de naturalesa real (no fictícia) i en Guantánamos virtuals refractaris al control de jutges, fiscals i advocats.

La deriva regressiva tindria la seva continuació amb la Llei Orgànica 7/2000 del Govern Aznar que va incloure com a novetat l'aparició de l'anomenat "delicte d'exaltació del terrorisme" i va prosseguir l'escalada amb la signatura per part Aznar i

Zapatero de l'anomenat "Pacte per la Justícia i les Llibertats" el 2003 que instaurava *de facto* la cadena perpètua estratosfèrica" pel fet d'eleva la pena màxima de presó fins a quaranta anys, i superava la "crueltat del règim de Franco" en què la pena màxima de presó que s'imposava era de trenta anys.

En el paroxisme de la involució, hem assistit a la recent modificació del Codi Penal per constrènyer fins a la seva nimietat els drets d'expressió (Llei Mordassa) i a la signatura entre Rajoy i Sánchez de l'anomenat "pacte antijihadista" que sota la fal·làcia de combatre el terrorisme jihadista "converteix en delictes terroristes infraccions menors o conductes lícites i suposa un atac a la línia de flotació del sistema constitucional" en paraules de Manuel Cancio Meliá.

D'altra banda, estem assistint a Catalunya a l'aparició d'un nou individu reafirmat en una sòlida consciència de pertinença a la nació catalana, disposat a trencar les normes i les lleis imposades per l'Estat espanyol i que no desistirà en l'afany d'assolir la república catalana tot i els intents de l'Audiència Nacional per convertir la reacció ciutadana en un cas de terrorisme (llegiu Tsunami Democràtic). En aquest context, el recent Decret Llei aprovat pel Govern en funcions de Pedro Sánchez amb el suport de PP i Cs, per curtcircuitar l'anomenada "República Digital Catalana", dona la possibilitat a l'Executiu central sense necessitat d'una ordre judicial a "exigir als operadors de telecomunicacions la gestió directa o la intervenció de les xarxes i serveis de comunicacions electròniques en determinats supòsits excepcionals", per tant, a la pràctica l'Estat espanyol s'hauria convertit en un estat totalitari per implementar la censura digital a Internet mitjançant un 155 digital.